

ДОГАЂАЈ КОЈИ МИ ЈЕ ПРОМЕНИО ЖИВОТ

Када сам имала шест година добила сам сестру Тијану. У почетку сам била поприлично љубоморна зато што је она добијала сву пажњу у кући. Увек нас је будила ноћу, јер је била гладна.

Једна од њених првих речи је била „пмпс“, што је значило млеко, а мене је звала „тонки онки“. Временом, како је расла, све више ме је пазила. Када је имала две – три године, допузала је до мене и пољубила ме. То је било преслатко. Увек сам само ја могла да је успавам и да је смирим када плаче. Кад је мало порасла, постале смо најбоље другарице и играле смо се по цео дан.

Ове године је кренула у школу, па ми сваког дана, чим дође, исприча шта је ко радио, ко је био добар а ко није, и слично. Стално се свађамо зато што неће да ме слуша, неће да ради домаћи, ни да учи.

Али, колико год да се свађамо, ми смо сестре и ја волим њу, а она воли мене!

АНЂЕЛА СТАНИШИЋ, 7. РАЗРЕД

КУЋНА НАСТАВА